

El Govern Bauzà només mira a Europa pels interessos del turisme. Brussel·les també s'ha d'assabentar del conflicte educatiu, les retallades en sanitat, la marginació de la llengua o la corrupció generalitzada.

Els interessos de les illes Balears a Europa

Amb una abstenció del 63,54%, només un 0,81% inferior a les eleccions del 2009 aquesta ha estat l'opció majoritària a les illes Balears. Els vots nuls i en blanc, amb clara tendència al creixement, arriben al 4% i configuren la setena presència política (absència, en aquest cas) just per davall d'UPyD i damunt de C's, Primavera Europea i altres. De cap manera es pot passar de puntetes damunt l'estora de 485.606 ciutadans que no han votat per cap de les candidatures en presència. Dit sigui d'entrada, perquè és una dada prou greu si s'aspira a esdevenir un país plenament democràtic.

D'altra banda, ja entre les candidatures de minoria majoritària, les illes Balears presenten una situació típicament espanyola, amb un PP que continua al capdavant de les preferències dels qui voten, tot i que, havent obtingut els pitjors resultats de la seua història, la seua caiguda aquí -39.122 vots i 16,28 punts- és percentualment la mateixa que experimenta a tot l'Estat. Quasi exactament igual li passa al PSOE, que obté 40.640 vots manco que el 2009 i 16,06% de pèrdua. Fins i tot en açò ens assemblam provincianament als resultats de la nació espanyola, on les opcions sistemàtiques han patit una forta patacada.

Irromp per l'esquerra la candidatura espanyola *alternativa* personalitzada en el mediàtic Pablo Iglesias (Podemos) amb el 10,32% que avança a EU, formació que amb un 8,86% més que triplica anteriors resultats. Fins aquí l'eix nacional espanyol, al qual s'ha d'afegir UPyD amb un 6,68% i C's

amb 2,28%, eix que suma gairebé el 80% dels vots.

Respecte a l'eix esquerra-dreta, és ver que, fent un exercici més ideal que real, la suma de l'espectre que va del PSOE a Podemos superaria en 14 punts els vots de dretes. I val a dir que aquesta vegada l'abstenció, habitualment d'esquerres, ha estat l'opció d'una part del votant tradicional del PP, que davant els escàndols deu haver preferit quedar a casa. Tanmateix, seria molt temerari extrapolar aquests resultats a les eleccions autonòmiques i locals de l'any que ve, entre d'altres coses perquè dins la franja guanyadora -no oblidem-la: l'abstenció- hi ha possiblement un considerable nombre de votants d'opcions que no s'han presentat a aquestes eleccions. Constatem-ho també: més a la dreta del PP hi ha el desert. I de l'esquerra, en diríem que, si vol ser fàctica per a una alternativa als ajuntaments, als Consells i al govern de les Illes, no li queda altre remei que endegar a cada poble, cada illa, plataformes unitàries capaces de treballar a peu de carrer i d'acord amb la societat que es mobilitza en consciència de les necessitats lacerants. "Massa gent es va quedar a ca seua el 25-M si tenim en compte els més de 100.000 manifestants de la manifestació més multitudinària que ha tingut Balears" -constata-

va a l'endemà de les urnes la directora de l'ARA. *Balears* Cristina Ros.

A la banda de l'eix nacionalitari propi, només Esquerra Republicana obté resultats destacables amb un 7,26%, i sumant-hi Primavera Europea, candidatura que, juntament amb Esquerra, tenia el suport de MES, i també la candidatura de CiU, amb prou feines superen el 10%. Aquesta és la fotografia electoral balear, que no varia gaire respecte a passats comicis europeus i estatals.

És evident, per tant, que cap força d'oposició, si no s'articulen més entre elles, esdevé una alternativa suficient per capgirar el govern bauzànid.

Quant a la jornada de reflexió postelectoral, no s'observa, si més no de portes enfora, cap lectura crítica del PP i confien que el seu electorat es tornarà a mobilitzar l'any que ve. En el PSOE, Francina Armengol, que acaba de passar per unes primàries, no vol terra-bastalls i es consola dels mals resultats pensant en la possibilitat de treure els populars del poder. EU reclama unitat a les forces d'esquerra. I el PSM-Més no ha publicat encara la seva lectura. Pel que fa a Podemos, aquesta formació que neix d'un moviment social fruit d'un descontentament entre àmplies masses *indignades*, no sabem com acabaran enfocant el seu futur.

Rosa Estaràs (PP) és l'única candidata balear que ha obtingut escó al Parlament Europeu. Atès el balanç de l'anterior legislatura, no cal esperar gaire de la seua tasca. Segons la saviesa popular, qui tanca la boca no ensenya les dents. En canvi, la feina de Raül Romeva, en temes que afectaven les illes Balears, pot servir d'exemple per als nous eurodiputats que en campanya s'han compromès a representar-nos.

Les illes Balears a la UE. Què passarà a partir d'ara? Segurament, ben prest, una vegada constituïdes les noves majories a les institucions europees, els mitjans de comunicació hi deixaran

de prestar atenció. Serà el moment de comprovar la responsabilitat política d'uns i altres, de la societat illenca per sentir-se i exercir la ciutadania europea (opinió, participació, decisió), i la dels seus representants electes. Fa poc Caritas espanyola recordava que la pobresa i la desigualtat són una amenaça per a les persones i per a la democràcia i deia: "La UE i els seus Estats membres han de complir els seus compromisos per rescatar 20 milions de ciutadans de la pobresa abans de l'any 2020". Cap a on avançarà, doncs, Europa?, es contrarestarà l'euroescepticisme?, es frenarà el neofeixisme i el racisme?, es posarà fi a l'austericidi i s'avançarà en drets socials i en polítiques d'igualtat?, tindrà la Unió Europea un pes major en les grans decisions mundials...? Són preguntes les respostes a les quals no es coneixeran fins que les institucions es posin en marxa; tanmateix, amb els resultats a la mà, són possibles els canvis de política econòmica, social, cultural, de cooperació dins i fora del continent europeu, de transparència i qualitat democràtica... Però possible no equival a probable i allò més probable és que les elits continuïn tallant el bacallà; no debades, de cada deu vegades set el PP i el PSOE han votat junts al PE.

Al cap i a la fi, convindria saber quina Europa volem des de les Illes, si és que en volem cap. Què espera la societat balear de la UE? Com voldríem estar-hi? Els centres de poder a les Balears continuen allà de sempre, entorn del *lobby* empresarial turístic i financer, al qual, dit sia de passada, li importen poc les polítiques redistributives i d'igualtat, les polítiques culturals, lingüístiques i comunicacionals, etc. El govern de Bauzà actua d'escolà d'amén al servei d'aquests interessos. Aneu a la web del govern i cercau els eixos estratègics d'especialització econòmica que Balears (una de les 270 regions de la UE) ha enviat a Europa a la recerca de finançament: tots cinc eixos fan referència al turisme. Sense obviar la importància del sector, la diversificació productiva, l'eix mediambiental, les polítiques energètiques alternatives (en unes Illes que reben 12 milions de visitants a l'any), etc. ni es contemplen. És més, el Govern de Bauzà, més enllà de les dades quantitatives

El govern de Bauzà actua d'escolà d'amén al servei dels interessos del *lobby* empresarial turístic i financer.

d'arribades de turistes, nombre de places hoteleres ocupades, establiments extres hotelers, despesa turística, etc., hauria de posar més atenció al Sistema Europeu d'Indicadors Turístics per a la gestió sostenible de les destinacions turístiques. L'expert de Gadeso Rafael Borràs ho adverteix i explica que aquests indicadors formen part de l'estratègia turística iniciada el 2010 per al desenvolupament d'un turisme sostenible, responsable i d'alta qualitat a Europa. "És una llàstima que aquesta informació inclosa en publicacions oficials, com ara el número de març de 2014 de la *Revista de Conjuntura Econòmica* de les Illes Balears", sigui ignorada pel mateix Govern que les publica.

Tampoc no es poden ignorar temes vitals per a unes illes, com la qüestió del transport o que les platges d'Europa estan en risc per mor de les prospeccions de petroli a la Mediterrània. Així mateix, s'han de fer visibles a Europa sencera qüestions balears candents com el conflicte educatiu, les retallades en sanitat, la marginació de la llengua, la precarització laboral, les minves a les llibertats (lleis de símbols),

la corrupció i amiguisme generalitzats, etc., conseqüència de polítiques nefastes. És urgent posar aquests problemes a les prioritats de l'agenda europea.

Brussel·les no és enfora i no hem d'ignorar la *sacrificada tasca* dels eurodiputats: els permetrem que visquin durant un quinquenni als llimbs? O al paradís (fiscal) de Luxemburg, on solen anar a parar llurs nòmines? Què faran eurodiputats, diputats i senadors, i tot el Govern autonòmic... per rescatar les illes Balears del pou on les condemna la incompetència política i la inconsciència ciutadana? Balears ocupa el tercer lloc en el rànquing d'euroregions més deficitàries (309 milions d'euros aportats i només 28 rebuts). Així i tot, continuarà el Govern balear retornant diners assignats per la UE, per mor de no haver-los sabut o volgut gestionar? S'aconseguirà mai que les illes Balears rebin d'Espanya i de les institucions europees un tractament d'insularitat, si més no com el que reben les Canàries o les ciutats (!) de Ceuta i Melilla? Posats a demanar, per què no s'hi han referit, als assumptes *que-realment-afecten-la-ciutadania* durant una campanya electoral, per cert, gens memorable?